

Besmettelijke ziektes op Wieringen

In 1805 werd aan de uiterste westkant op het Hoogeklijf van Westerland op Wieringen een quarantaine-inrichting gemaakt.

Deze was bedoeld ter wering van besmettelijke ziekten die door middel van de scheepvaart zouden kunnen worden overgebracht. Wieringen is tijdens de VOC-tijd (1602 - 1800) het eiland geweest waar de schepen uit de Oost langs voeren, op weg naar de havens van Amsterdam, Enkhuizen en Hoorn. Ter voorkoming van verspreiding van ziekten aan de wal, werden zieke zeelui in quarantaine gezet aan de westkant van Wieringen.

Er zijn geruchten dat er vele overledenen van de quarantaine inrichting zijn begraven en ook dat die bij de inrichting zelf zouden zijn begraven, maar feiten ontbreken.

Directeurswoning quarantaine-inrichting.

De houten bijgebouwtjes stonden in drie rijen, evenwijdig aan elkaar. Een magazijn en loodsen, een woning voor de directeur, een werkliedenwoning, een kazerne en een ziekenhuis. Het geheel stond onder beheer van de Marine. Het gebruik was minimaal en in 1877 is de inrichting opgeheven. De houten gebouwen werden gesloopt en er werd een kruitmagazijn met werkplaatsen en een opzichterswoning gebouwd. Bij het uitbreken van de eerst wereldoorlog was hier nog enige bedrijvigheid. Toen de Zuiderzeewerken begonnen met de afsluiting van het Amsteldiep, zijn alle gebouwen gesloopt.

Tweede van rechts is Simon Nieuwbuurt vuurwerker. (geboren in Den Helder op 5 oktober 1862 en overleden in Schiedam op 25 februari 1918) vader van Daan Nieuwbuurt. Daan Nieuwbuurt was postbode en zijn vrouw Neeltje Oden begonnen in 1926 een winkel in rookwaren aan het Kerkplein.

Uit: Kieken op Wieringen 1920-1950.
Rina Klein, eindredactie Op de Hòdgte